

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾

به نام خداوند بخشاینده مهربان

﴿السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اِبْنَ

رَسُوْلِ اللّٰهِ﴾

سَلَامٌ بِرِ تُو اِی اِبَاعَبْدِاللّٰهِ، سَلَامٌ بِرِ تُو اِی پَسِر

رَسُوْلِ خَدَا

﴿السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اِبْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ اِبْنَ سَیِّدِ

الْوَصِیِّیْنَ﴾

سَلَامٌ بِرِ تُو اِی فِرْزَنْدِ اَمِیْرِ مُؤْمِنَانِ وَ فِرْزَنْدِ سِرُورِ

اَوْصِیَا

﴿السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اِبْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ

العَالَمِیْنَ﴾

سَلَامٌ بِرِ تُو اِی فِرْزَنْدِ فَاطِمَه سَیِّدَه زَنَانِ عَالَمِیَانِ

﴿السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَ اِبْنَ ثَارِهِ﴾

سَلَامٌ بِرِ تُو اِی كَسِی كِه خُونِخَوَاهْتِ خَدَا سْتِ وَ

اِی فِرْزَنْدِ اَنَكِه خُونِخَوَاهْتِشِ خَدَا سْتِ

﴿وَ الْوَتْرَ الْمَوْتُوْرَ﴾

وَ اِی تَنْهَایِ مَظْلُوْمِ (كِه اَز اُو خُونِخَوَاهْتِ نَشْدِه

اَسْتِ)

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ

بِفِنَائِكَ﴾

سلام بر تو و بر ارواح پاکی که به درگاه تو رحل

اقامت افکندند

﴿عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا﴾

از جانب من، بر جمیع شما تا ابد درود خدا باد

﴿مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ﴾

تا آن زمان که هستم و تا آن هنگام که شب و روز

باقی است

﴿يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ﴾

ای اباعبدالله هرآینه عزای تو بزرگ و سنگین

گشت

﴿وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى

جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ﴾

و مصیبت تو بر ما و جمیع اهل اسلام بس عظیم

و ناگوار آمد

﴿وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى

جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ﴾

و مصیبت و عزایت در آسمانها بر جمیع اهالی

﴿فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ أُسِّتِ أَسَاسِ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾

پس لعن و دورباش باد بر امتی که اساس ظلم و

ستم را بر شما اهل بیت بنیان نهادند

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَن مَّقَامِكُمْ﴾

و خدا لعنت کند بر امتی که شما را از جایگاهتان

مانع گشتند

﴿وَأَزَالَتْكُمْ عَن مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللَّهُ فِيهَا﴾

و از مرتبه‌هایتان برکنار نمودند، مرتبه‌هایی که

خدا شما را در آنها جای داد.

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ﴾

و خدا لعنت کند امتی که شما را کشتند

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُم بِالْتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ﴾

و خدا لعنت کند آن مردمی که با تمکین از امرای

جور، بستر ظلم و ستم را بر شما هموار نمودند

﴿بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ﴾

من بیزارم می‌جویم به سوی خدا و به جانب

شما از ایشان

﴿وَ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ﴾

و [بیزاری می جویم] از شیعیان و تبعیت کنندگان

و دوستان آنان

﴿يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ﴾

ای اباعبدالله، هرآینه من تا روز قیامت، در

سلامت و صلح با آنکه با شما در صلح است

﴿وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾

و در جنگ و ستیزم با آنکه با شما در ستیزه و

جنگ است؛

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنِي

أُمِّيَةَ قَاطِبَةً﴾

و خدا لعنت کند آل زیاد و آل مروان را، و جمیع

بنی امیه را لعنت کند

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ

وَ لَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا﴾

و لعنت کند پسر مرجانه را، و لعنت کند عمر بن

سعد را و شمر را

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةَ أُسْرَجَتِ وَ أَلْجَمَتِ وَ تَنَقَّبَتِ

لِقِتَالِكَ﴾

و لعنت کند گروهی را که برای جنگ با تو،

مرکب‌ها را زین و لجام کردند و بر صورت‌ها نقاب

زدند

﴿بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ﴾

پدر و مادرم به فدای تو باد، هر آینه مصیبت بر من سنگین است

﴿فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي بِكَ﴾

پس، از خدا که مقام تو را گرامی داشت و مرا هم (به واسطه تو) کرامت بخشید مسألت می‌نمایم؛

﴿أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ

بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ﴾

که خونخواهی تو را، به همراه پیشوایی یاری شده از اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله، روزی من گرداند

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ

السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

بارِإِلَها، مرا به واسطه حسین علیه السلام در دنیا و آخرت، نزد تو آبرومند قرار بده

﴿يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ﴾

ای اباعبدالله، من تقرب می‌جویم به درگاه خدا

﴿وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ﴾

و به درگاه رسولش و امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا

﴿وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمَوَالِيكَ﴾

و به درگاه امام حسن و به سوی تو، به واسطه

دوستی و پیروی از تو

﴿و بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ ذَلِكَ وَ بَنَى عَلَيْهِ

بُنْيَانَهُ﴾

و بیزاری از آنان که اساس آن (ظلم و ستم) را

بنیاد نهادند و بر آن بنا نمودند

﴿وَ جَرَى فِي ظُلْمِهِ وَ جَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى

أَشْيَاعِكُمْ﴾

و بر ممشای ظلم و جور بر شما و پیروان شما

قدم نهادند

﴿بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ﴾

از آنها بیزاری می جویم به درگاه خدا و به سوی

شما

﴿وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ﴾

و به سوی خدا تقرّب می جویم و سپس به سوی

شما؛

﴿بِمَوَالِيكُمْ وَ مَوَالِيكُمْ﴾

بوسیله دوستی و تبعیت شما و دوستی دوستدار

﴿وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ
الْحَرْبِ﴾

و بوسیله بیزاری جستن از دشمنان شما و آنان که
عَلَمَ جنگ با شما برافراشته‌اند

﴿وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتِّبَاعِهِمْ﴾

و با بیزاری جستن از شیعیان و دنبال‌روندگان
(پیروان) آنان

﴿إِنِّي سَلِمٌ لِمَنْ سَأَلَنِي﴾

هرآینه من در سلامت و صلحم با آنکه با شما در
صلح است

﴿وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَنِي﴾

و در جنگ و ستیزم با آنکه با شما در ستیزه و
جنگ است

﴿وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ﴾

و دوستم با دوستان و پیروان شما، و دشمنم با
آنکه شما را دشمن بدارد

﴿فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ

أَوْلِيَائِكُمْ﴾

بنابراین، درخواست می‌کنم از خداوندی که مرا

با شناخت شما و دوستان شما کرامت بخشید

﴿وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ﴾

و بیزاری از دشمنان شما را روزیم گردانید:

﴿أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

اینکه مرا در دنیا و آخرت با شما و همنشین شما

گرداند

﴿وَأَنْ يَثْبُتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَ

الْآخِرَةِ﴾

و پای مرا نزد شما در دنیا و آخرت بر راستی

ثابت و استوار قرار دهد

﴿وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَبْلُغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ

اللَّهِ﴾

و از او مسألت دارم که مرا نزد خدا به مقامی

ستودنی از جانب شما نائل کند

﴿وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِي﴾

و خونخواهی شما را روزی من گرداند،

﴿مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ﴾

به همراه پیشوایی هدایت شده (مهدی علیه

السلام)، و آشکار و گویای به حق، از خاندان شما

﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ﴾

و به حق شما و شأن و منزلتی که شما نزد خدا

دارید از او تقاضا می‌کنم

﴿أَنْ يُعْطِنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَاباً

بِمُصِيبَتِهِ﴾

که به من عطا کند بر مصیبت‌زدگی‌ام بر شما،

بهترین اجری که بر مصیبت‌زده‌ای بر مصیبتش عطا

کند

﴿مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ﴾

مصیبتی که چه بزرگ مصیبتی است آن مصیبت،

و چه عظیم است آن عزا در اسلام

﴿وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

و در همه آسمان‌ها و زمین

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا﴾

بارِإِلَهِهَا، مرا در این جایگاه (و این حرم امنِ إلهی)،

﴿مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ﴾

از کسانی قرار ده که از جانب تو به درود و

رحمت و بخشش نائل شوند

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ﴾

خداوندا، زندگانیم را به آیین زندگانی محمد و

آل محمد قرار بده

﴿وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ﴾

و مرگم را به آیین و روش محمد و آل محمد قرار

ده

﴿اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةٍ﴾

خدایا، امروز روزی است که بنی امیه به آن تبرک

جستند

﴿وَأَبْنُ آكَلَةِ الْأَكْبَادِ﴾

و فرزند (هند) جگرخوار

﴿اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ﴾

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ﴾

آن لعنت شده فرزند لعنت شده، بر زبان تو و زبان

پیامبرت (صلی الله علیه و آله)

﴿فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى﴾

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ﴾

در هر کجا و هر موقعی که پیامبرت (صلی الله

علیه و آله) در آن ایستاد

﴿اللَّهُمَّ الْعَنَ أَبَا سُفْيَانَ وَ مُعَاوِيَةَ وَ يَزِيدَ بْنَ

مُعَاوِيَةَ﴾

بارِهَا، لعنت کن اباسفیان را و معاویه و یزید بن

معاویه را

﴿عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبْدِينَ﴾

از جانب تو بر آنان لعنت باد تا ابد

﴿وَ هَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرَوَانَ﴾

و امروز روزی است که خاندان زیاد و خاندان

مروان بر آن شاد گشتند

﴿بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ﴾

بواسطه کشتن حسین که درود الهی بر او باد

﴿اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذَابَ

الْأَلِيمَ﴾

خداوندا، پس لعنت و نفرینت را بر آنان دو

چندان کن

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ﴾

بارِهَا، من در این روز، به سوی تو تقرّب

می جویم

﴿وَ فِي مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي﴾

و در این جایگاه و در تمام مدت زندگانیم

﴿بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ﴾

به بیزاری جستن از آنان و لعنت فرستادن بر آن

ظالمان

﴿و بِالْمَوَالَةِ لِنَبِيكَ وَ آلِ نَبِيكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ

السَّلَامُ﴾

و به دوستی با پیامبر و آل پیغمبرت که درود تو

بر او و ایشان باد

﴿اللَّهُمَّ الْعَنِ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ﴾

خداوندا لعنت کن اولین ستمکاری که بر حق

محمد و آل محمد ستم کرد

﴿وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ﴾

و آخرین کسی را که در این ستم از او پیروی

نمود

﴿اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ﴾

خداوندا، لعنت کن جمعیتی را که با حسین پیکار

نمودند

﴿وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَيَّ قَتْلِهِ﴾

و بر کشتن او همراهی کردند و بیعت و پیروی

نمودند

﴿اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ جَمِيعاً﴾

بارِها، جمیع آنان را لعنت کن

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ﴾

سلام و درود بر تو ای اباعبداللّه

﴿وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ﴾

و بر ارواحی که به درگاه تو رحل اقامت افکندند

﴿عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا﴾

از جانب من سلام خدا همواره بر تو باد،

﴿مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾

تا آن زمان که هستم و جان در بدن دارم و تا آن

زمان که روز و شب باقی است

﴿وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ﴾

و خدا این زیارت را آخرین عهد با حضرتت قرار

﴿السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ﴾

سلام بر حسین، و بر علی پسر حسین

﴿وَ عَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَصْحَابِ

الْحُسَيْنِ﴾

و بر فرزندان حسین و بر اصحاب و یاوران

حسین

﴿اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي﴾

خداوندا، مخصوص گردان اولین آن ظالمان را به

لعنت من

﴿وَ اِبْدَأْ بِهِ أَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّلَاثَ وَ الرَّابِعَ﴾

و ابتدا از او لعنت را آغاز نما، سپس دومی را

لعنت کن و سپس سومی و چهارمی را

﴿اللَّهُمَّ الْعَن يَزِيدَ خَامِسًا﴾

خدایا یزید را پنجمین آنان لعنت فرست

﴿وَالْعَنَ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ

بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا﴾

و لعنت کن عیدالله بن زیاد را و پسر مرجانه را

و عمر بن سعد و شمر را

﴿وَأَلَّ أَبَى سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ

الْقِيَامَةِ﴾

و لعنت کن خاندان ابوسفیان و خاندان زیاد و

خاندان مروان را تا روز قیامت

﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى

مُصَابِهِمْ﴾

بارِإِهَا، سپاس تو را، سپاس شکرگزاران بر

مصیبت‌هایشان،

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي﴾

ستایش خدای را بر غم و اندوه بزرگم

﴿اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ﴾

بارِإِهَا، شفاعت حسین را در روز ورود به

درگاهت روزیم کن

﴿وَتَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ

أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ﴾

و ثابت بدار قدم صدق (راستین) مرا نزد خود به

همراه حسین و یاران حسین

﴿الَّذِينَ بَدَلُوا مُهَاجِرَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ

السَّلَامُ﴾

آن یارانی که خونِ قلوبشان (جانهایشان) را در

راه حسین علیه السلام نثار نمودند